

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж-к 10/21
29.12.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Мирјана Поповић, по овлашћењу председника суда, у предмету предлагача АА, ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 К бр. 18/21 од 27.10.2021. године, након спроведеног испитног поступка, дана 29.12.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача АА и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду Р4 К бр. 18/21 од 27.10.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 К бр. 18/21 од 27.10.2021. године одбијен је као неоснован приговор подносиоца АА ради суђења у разумном року у предмету Вишег суда у Београду К бр. 787/10.

Против наведеног решења предлагач АА благовремено је изјавио жалбу у којој је наведено да се поступак против њега води непримерено дуго, односно да је 14 година трајања првостепеног кривичног поступка, без пресуђења, потпуно неоправдано, а да се он понашао примерено и да ни једним својим поступком није реметио ток суђења, при чему је истакао да је оно што посебно оптерећује њега и његову породицу чињеница да је према њему одређено привремено одузимање имовине које траје од јула 2010. године, чиме му је живот драматично отежан. Осим тога, указано је на чињеницу да је оптужница ступила на правну снагу дана 3.11.2008. године, а да је главни претрес заказан за 19.10.2009. године, дакле након годину дана, као и да је одуговлачењу поступка посебно допринело спајање оптужница. Такође је наведено да је добар део трајања поступка отишао на изразито сложено вештачење, и то, између осталог, и због тога што је судија вршила додатни притисак на вештаке да промене своје налазе и мишљења давањем нових варијанти којима би она била

задовољна. У жалби је предложено да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и утврди да је у поступку К 787/10 дошло до повреде права на суђење у разумном року. Предлагач АА изјавио је и допуну жалбе, коју овај суд није посебно разматрао, обзиром да је поднета након истека законом прописаног рока за изјављивање жалбе против првостепеног решења.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу чланова 16 и 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Апелациони суд у Београду је закључио да је жалба неоснована.

Наиме, из списка предмета Вишег суда у Београду К број 787/10 утврђене су, између осталог, следеће чињенице: да је Окружни јавни тужилац у Београду подигао дана 26.5.2008. године оптужницу Кт бр. 2178/07 против окривљеног ББ и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 4 у вези става 3 и 1 КЗ и др., да је затима Виши јавни тужилац у Београду подигао оптужницу Кт 2178/07 од 7.2.2012. године против окривљеног ВВ и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 става 3 у вези става 1 КЗ и др., да су решењем Вишег суда у Београду К бр. 160/12 Кв.бр. 2099/12 од 25.5.2012. године спојени кривични поступци у предметима по наведеним оптужницама, да су наведене оптужнице потом измењене актом Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 2178/07 од 27.5.2013. године, да је затим подигнута оптужница Кт 2178/07 од 22.7.2013. године против окривљеног ВВ и др., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ и др., да су решењем Вишег суда у Београду К број 626/13 Кв бр. 3570/13 од 27.8.2013. године спојени поступци у предметима по оптужници Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 2178/07 од 22.7.2013. године и по оптужници Окружног јавног тужиоца у Београду Кт 2178/07 од 26.5.2008. године и оптужници под истим бројем од 7.2.2012. године, које су измењене актом Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 2178/07 од 27.5.2013. године, па да су све наведене оптужнице измењене актом Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 2178/07 од 7.6.2018. године и на главном претресу дана 16.10.2018. године, да су главни претреси заказивани континуирано, у оптималним роковима, при чему су разлози за неодржавање претреса били недостатак процесних претпоставки услед недоласка окривљених, бранилаца, тужиоца и стручних саветника, ради обављања вештачења, ради одлучивања о захтевима за изузеће тужилаца, поступајућег председника већа и председника Вишег суда у Београду, ради припреме одбрана, два пута ради доношење одлуке о спајању поступака, два пута због обуставе рада адвоката, једном ради доношења одлука о предлогу за одлагање кривичног гоњења у односу на одређеног окривљеног, једном због одржавања рочишта за одузимање имовине, једном због ванредног стања, једном због измене оптужног акта у складу са изменама Кривичног законика, као и пет пута због службене спречености поступајућег председника већа, при чему у одређеном периоду главни претреси нису заказивани због здравствене спречености председника већа, те два пута због спречености судије протника.

Апелациони суд у Београду је нашао да је адекватном анализом дужине трајања поступка, као и предузетих процесних радњи од стране суда, Виши суд у Београду правилно закључио да приговор предлагача није основан.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке, и то сложеност чињеничних и правних питања у предмету, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак, значај предмета спора за подносиоца, као и остале чињенице које утичу на целокупну дужину трајања поступка у смислу члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Апелациони суд у Београду је нашао да је правилно поступио Виши суд у Београду када је одбио приговор предлагача АА ради убрзања поступка у предмету К број 787/10. Наиме, имајући у виду да се у конкретном случају ради о предмету са великим бројем окривљених лица и кривичних дела, који се води по основу више оптужница у односу на које су поступци спојени, о сложеност предмету у смислу сложености како чињеничних, тако и правних питања, са обимном доказном грађом, у ком су предузете бројне доказне радње, затим да су главни претреси заказивани континуирано, у разумним временским интервалима, као и да је суд предузео све мере ради спречавања злоупотребе процесних овлашћења у циљу окончања поступка у што краћем року, између осталог, примењујући и процесну могућност раздвајања поступка у односу на одређене окривљене када су за то били испуњени услови и када је то било целисходно, а да поједини окривљени и браниоци нису приступали на заказане главне претресе, иако су били уредно позвани, чиме су допринели одлагању поступка, чињеницу да је у једном периоду постојала и објективна немогућност поступања због ванредног стања, а с тим у вези и чињеницу да су и неки од окривљених и бранилаца били спречени да присуствују главном претресу услед обољења од Covida 19, затим обзиром на чињеницу да су списи предмета више пута били достављани другостепеном суду ради одлучивања о жалбама на првостепена решења, а једном и Врховном касационом суду по захтеву за заштиту законитости, као и будући да је одлучивано о бројним захтевима за изузеће тужилаца, председника већа и председника Вишег суда у Београду, то је, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно закључио Виши суд у Београду да је суд поступао ефикасно и ажурно, па да је приговор предлагача неоснован, односно да је целокупан поступак трајао у границама разумног рока, због чега нема разлога да за сада суд утврди повреду права на суђење у разумном року или да се наложе мере за убрзање поступка.

С тим у вези, овај суд је имао у виду и неодржане главне претресе због спречености током поступка поступајућег председника већа, као и судије поротника, па је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, обзиром да се радило о оправданим разлозима здравствене и службене спречености, односно будући да није постојао неоправдано дужи период неактивности у раду суда, већ је суд главне претресе заказивао редовно и у краћим временским размацима и предузео све мере и радње, на које је по закону обавезан, како би се поступак окончао у разумном року.

Овај суд је посебно ценио и наводе жалбе предлагача да је дужини трајања поступка знатно допринело и вештачење, па је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да је вештачење дуже трајало због обимне доказне грађе, чињеницу да су током поступка од стране појединих окривљених и њихових бранилаца, па и предлагача, достављани нови докази који су морали накнадно бити обухваћени вештачењем, као и обзиром да су у конкретном случају ангажовани судски вештачи из различитих области, као и стручни саветници.

Апелациони суд у Београду је такође ценио наводе жалбе предлагача да пред Вишим судом у Београду ни након 14 година није донета првостепена пресуда, па је

нашао да су без утицаја на другачији закључак о основаности поднетог приговора, имајући у виду да је у конкретном случају дужина трајања поступка оправдана сложености самог поступка на коју утичу чињенице да се поступак води против већег броја окривљених, и то због већег броја кривичних дела, затим велики број испитаних сведока и сложеност обављених вештачења.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 18 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у изреци решења.

Судија
Мирјана Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић